

Để trở thành một Siêu Vịt Trừ sâu

Bí quyết của ông Cúc Cu	11
Đội Siêu Vịt Trừ sâu	12
Một đêm bất thường	15
Ai ở trước cửa?	17
Một con dơi làm gì trong chuồng vịt?	19
Trong đêm	22
Buổi sáng bất thường	25
Trễ hơn thường lệ, sớm hơn thường lệ.	29
Vòng phòng vấn	32
Vịt Đeo Kính lên đường giải cứu	38
Câu hỏi cuối cùng	41
Thứ mà bà Cúc Cu nhìn thấy	45
Thứ mà ông Cúc Cu nhìn thấy.	48
Câu trả lời, mỗi ngày, mỗi ngày	50

Nỗi niềm của Vịt Siêu Nhân Đôi

Còn một con vịt nữa	56	Chỉ dẫn của Ánh Sáng Xanh	82
Trên bậc thềm nhà bác sĩ Lui Cui	61	Tình huống bất ngờ	85
Tin đồn	64	Một con dơi đặc biệt	88
Ở giữa đàn vịt	66	Nỗi niềm của Vịt Siêu Nhân Đôi	94
Một nỗi sợ thầm kín	71	Cách để nhìn thấy một con dơi	98
Kể cả là vịt con	73	Thời gian ở lại	101
Thủ thư vùng Xúc Xắc	76	Buổi tối mùa thu ấy	104
Nơi có lời giải đáp	80		

Lớp học bí mật của Mèo Vàng

Mèo Vàng	108
Cú sốc	110
Giấc mơ	112
Hội thoại ở bàn ăn	114
Sáng kiến	118
Anh em họ	120
Yêu cầu quan trọng nhất	124
Thực hành	128
Vụ việc bất thường trên ruộng rau	131
Suy luận của đàn vịt	133

Đội điều tra	136
Một con mèo làm gì trên ruộng rau?	138
Trần trở của Dơi Sâu Bọ	142
Lại một giấc mơ nữa	144
Phương pháp mới	147
Bình minh	150
Chuyện lạ về con mèo	154

Ruộng rau hoàn hảo nhất

Một phút ngắm nhìn	159
Một góc bắp cải	162
Sự thiệt hại	164
Cuộc họp	166
Gác đêm	169
Chân dung kẻ trộm	171
Chó Chăn Cừu tìm thấy	175
Quy tắc của Chuột Đồng	180
Kế hoạch của Dơi Sâu Bọ	185
Trong bóng tối	188

Cuộc rượt đuổi	189
Ngôn ngữ kì lạ	192
Lí lẽ của một con thỏ	195
Lựa chọn của ông Cúc Cu	199
Trong hàng rào lưới	202
Chẳng có nơi nào tốt hơn	205

Phần 1
Để trở thành
một Siêu Vịt
Trừ Sâu

Bí quyết của ông Cúc Cu

Ai ở vùng Xúc Xắc cũng biết rau ở nông trại Cúc Cu là ngon nhất và sạch nhất.

Chẳng ai đến nông trại mua rau mà có thể tìm thấy những con sâu nằm phơi bụng căng tròn bên dưới một lá bắp cải lủng lỗ chỗ.

Cũng chẳng ai đến nông trại mua rau mà ngửi thấy mùi gì từ một bó xà lách ngoại trừ hương nắng tươi mới, hương nhựa sống tràn trề trong những đường gân lá và hương dịu ngọt vương vấn ở rễ cây sau nhiều ngày chôn mình dưới mặt đất ẩm sương sớm.

Ai ở vùng Xúc Xắc cũng biết rau ở nông trại Cúc Cu có được những điều đó là bởi ông Cúc Cu không dùng thuốc trừ sâu. Ông nuôi vịt.

Đội Siêu Vịt Trừ Sâu

Có bốn mươi sáu con vịt sống trong nông trại Cúc Cu. Trong đó có hai mươi bốn con vịt trưởng thành làm công việc giữ sạch ruộng rau ở nông trại. Hai mươi bốn con vịt này được gọi là đội Siêu Vịt Trừ Sâu.

Mỗi ngày, hai mươi bốn con vịt trong đội thức dậy vào lúc bảy giờ sáng, điểu danh trong khu chuồng lúc bảy giờ năm phút, có mặt ngoài sân để ăn sáng lúc bảy giờ mười lăm phút, bắt đầu công việc đúng vào bảy giờ ba mươi, về chuồng lúc năm giờ chiều, đi ngủ lúc sáu giờ tối. Không sai một khắc. Ông Cúc Cu chẳng bao giờ phải đi theo trông chừng đàn vịt, ông cũng chẳng gọi chúng dậy hay kêu chúng về chuồng. Đàn vịt tự biết làm tất cả những chuyện đó.

Vào lúc bảy giờ ba mươi phút sáng mỗi ngày, hai mươi bốn con vịt xếp thành một hàng, Vịt Đầu Đàn – con vịt cao tuổi nhất – đứng đầu tiên. Vịt Đầu Đàn bước trước, đàn vịt theo sau. Chúng bước. Một hai, một hai, một hai. Thẳng đều tăm tắp. Như một lễ diễu binh.

Thi thoảng, có những người khách đến nông trại vào buổi sáng chỉ để được nhìn thấy bầy vịt diễu hành qua sân.

“Nhìn chúng kia!” Lúc nào cũng có ai đó kêu lên như vậy. “Tôi chưa bao giờ thấy binh đoàn nào kỉ luật hơn.”

Những con chó chăn cừu cũng đồng ý với điều này. Thế nên, chúng đứng thẳng, cúi chào mỗi khi đàn vịt đi ngang.

Một đêm bất thường

Đàn vịt đã sống chính xác mỗi ngày như vậy. Bảy giờ sáng thức dậy. Sáu giờ ba mươi phút tối đi ngủ. Cho đến một đêm chớm thu nọ, khi đàn vịt đang say ngủ trong tiếng mưa lâm râm dịu dịu thì cửa chuồng vang lên ba tiếng gõ: *Cạch cạch cạch*.

Vịt Đầu Đàn nghe thấy đầu tiên, bởi nó ngủ gần cửa nhất và bởi nó không bao giờ để mình ngủ quá sâu. Nó nhòe dậy gần như ngay lập tức, nheo mắt nhìn cái đồng hồ treo tường (mà ông Cúc Cu gắn riêng cho chuồng vịt) đang hiện rõ trong ánh trăng rọi vào từ cửa sổ. Mười một giờ bốn mươi ba phút.

Cạch cạch cạch.

Tiếng gõ cửa lại vang lên.

Cả khu chuồng đều đã tỉnh giấc. Những con vịt rời khỏi ổ rơm, hoang mang nhìn về phía cửa.

Vịt Đầu Đàn đứng dậy. Nó đi đến, thận trọng kéo ô cửa sổ nhỏ trên cánh cửa, nhìn ra ngoài.

Trên mảnh sân nông trại, những hạt mưa đang rơi xuống như đám bụi trắng pha sắc xanh bàng bạc của đêm trăng tròn, và dưới khoảng hiên khuất trong bóng tối trước khu chuồng vịt, Vịt Đầu Đàn nhìn thấy nhấp nhোạng dáng hình của một con vật nhỏ.

Ai ở trước cửa?

“Ai vậy?” Vịt Đầu Đàn hỏi.

“Cháu chào ông!”

Trong thanh âm thổn thức của cơn mưa nhè nhẹ đêm thu, một giọng nói choe chỏe, kì quặc như tiếng rít, nổi bật lên.

“Cháu là dơi. Dơi ăn sâu bọ.”

Những con vịt trong chuồng giờ đã tụ tập quanh Vịt Đầu Đàn. Chúng cũng nghe thấy điều đó.

“Dơi ư?” Chúng thì thào.

“Là dơi ăn sâu bọ!” Chúng xôn xao.

Có tiếng sửa vụng lại từ sân nhà ông Cúc Cu. Những con chó đã thức giấc.

Vịt Đầu Đàn khẽ nói: “Yên lặng nào!” với bầy vịt. Nó nhè nhẹ mở cửa, để con dơi bước vào.